

Вѣстникъ „Смѣшлю“

Излиза всяка Сѣбота.

Редакцията и Администрацията ся намѣрватъ въ печатницата на в. „Българско Знаме“ при Издателя и Отговорника:

Ив. Дочковъ.

Единъ листъ: едно грошче.

С М Ъ Ш Л Ю .

Цѣната на „Смѣшля“ е:

За цѣла година:

въ южна България 2 рубли нови

въ север. България 2½ руб. нови

За 6 мѣсеци:

За отсамъ Балкана 5 франка.

За отгатыкъ Балкана 6 лева

Така и за другитѣ България, които сѣ извѣтъ отъ нашия синуръ.

ВѢСТНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНЫЙ.

МЕМОАРЪ.

Като видъ Смѣшлю, че всяка седмица получава отъ вездѣ дописки безъ подписи, съ лжливии имена отъ врьло не кипело сѣдържанне и джлги парамии;

Понеже има смотрители-наблюдатели велеумии кратуни и безъ пощенско право да пращатъ писмата си, както що е въ Бургазъ X;

Защото всякой пиши съ черно мастило на бѣла книга, а писаното едва ли заслужава да изльзе прѣдъ кумъ;

Тѣй като има и такива серсели писачи, които заплашватъ ако не имъ са обнародва глупостта и упрѣкватъ Смѣшля съ пристрастие;

Възгласихъ и възгласявамъ:

Който дописникъ иска да види обнародвано писмото му въ Смѣшля: да бже написано кжео и чисто; съ подписъ на дописника, ако нече да покаже на дѣв името си, да го яви на редакцията съ особенио писмо; писаното да е отъ общъ интересъ, а не частни каприци и въ всякъ случай писмото свободно отъ пощенско право. Този мемоаръ е прѣдварително исплжнимъ, неподльжи на отзивъ, въззивъ и други юридически слова.

Издаденъ на Атанасовъ-денъ.

СМЪШЛЮВАТА МАЙМУНА

ВЪ ПЪЛНА УНИФОМА.

Ахъ, този пустий мой господарь какъ да го нарѣкж и азъ самъ не зная! Не стига гдѣто му ходя, гдѣто му литкамъ и гдѣто му въртя и върша работитѣ, нъ сега щешъ не щешъ ходи да му разигравашъ и маймуна! Ама да ви кажа ли бачо ви Смѣшлю, това вече не е нито за ѣденне, нито за смилание! Ама ще речете, че има доктори, че има аптекари, че има лѣкове. Да, то си е така, бачо ви Смѣшлю не иска да го скрие, нъ зоръ-зоруна да си мжчи коремтъ съ рюбарбъ, съ селимикия, съ магнезия, съ рождѣ или съ инглизъ-тозу, то вече е за нетърпѣние! Щешъ-нешешъ ѣждѣ тѣзи лѣкове та да те гони цѣлъ денъ рѣдката, и въ случай на поглѣщанне пд-голѣма доза да ти се скжеатъ и чьравцата...! Нъ нѣма що да се прави! нали си слуга както ти свиратъ така трѣбва да играешъ! Нито е да откажешъ, нито е да не откажешъ. Ако откажешъ, трѣбва да берешъ хорскийтъ срамъ, и на старо врьме да разигравашъ маймуна и то не така простичко, нъ да е облѣчена

въ пълната си униформа! Ха-ха-ха-хааа! отъ плачъ и отъ скръбъ бачо ви смѣшлю ще го обърне на смѣхъ. Асж и работата му какава е?

Нъ ето той облича вече своята си маймуна въ пълната ѣ униформа: съ бѣли ганти на ржцѣтъ пд-хубави отъ какинитѣ Фросиди, съ самуръ калпакъ на главата пд-хубавъ отъ бачовийтъ Клатиглавовъ, съ златорѣвени погони на рамената пд-хубави отъ чичовитѣ Щъркелови, съ черенъ и отъ най-новата мода фракъ съ двѣ закржпки на гърбѣтъ пд-хубавъ отъ дѣдовийтъ Кръчиталовъ, съ панталони, съ джилетка, съ златенъ коланъ прѣвъ кръстѣтъ и съ бѣла вратовръска на шията пд-хубави и пд-напети отъ най-последнитѣ Английски моди, съ които често обича да се кичи г-нъ Фасулковъ а най-много дѣдо X. Калчу за да подражава и той моднитѣ маймунджукъ. На краката нѣма да ѣ тури нищо бачо ви Смѣшлю за да се познава че е маймуна, а не човѣкъ. Сжщо и на панталонитѣ ще остави една дупка отзадъ за да ѣ се вижда проскубаната опашчица отъ инатъ.

Нъ слѣдъ това контишко прѣмѣнявание кждѣ ще я заведе бачо ви Смѣшлю за да я разиграва? О, не мислете че при васъ, г-да абонати! Спорѣдъ заповѣдта на господарьтъ си той ще я заведе въ великаго града Полпудена ще заста не прѣдъ вратата на г-да Ястребовъ и ще я накара да му иска прощка за гдѣто веднаждѣ, като играяла прѣдъ прозорецѣтъ му, позволила си да му плюне на лицето. За това вие не ще имате това щастие да я видите, освенъ г-да Пулпуденци, които я чакатъ съ нетърпѣние.

На, ето! той я забира да я кара, нъ тя се опина и нече. Той я дрѣпа, тя му се жѣби, той я удря, тя подскача, той я мушка, тя си извѣрта задницата, той ѣвика и крѣска, а тя се върти на колело. Съ една речъ тя го неслуха и нече да иде. Бачо ви Смѣшлю е въ отчаяние що да прави и какви срѣдства да употрѣби за да я закара.

По пжтищата голѣми и малки се събирали да глѣдатъ бача ви Смѣшля, едни му се смѣятъ, други го окайватъ, едни му подсвиркатъ

други му даватъ умъ, а маймуна-та тя сикжса дрѣхитѣ, вика, крѣска пѣщи и не иска да слуша никого. Тя си знае все едната: беса-та беса и нуши. Дали ще сполучи да я закара бачо ви Смѣшлю, не се знае още; нъ както и да е трѣбва да я закара, друго-яче той ще оцапа калцитѣ.

Това което не е било.

Подъ такъво едно заглавие срѣщаме една статия въ 360 брой на дѣдовата манчова газета. Такъвъ пачеумникъ изобретателъ на това, което не е било, то е нѣщо, което прави човѣка да се тресе отъ страхъ. Ние го прочетохме веднаждѣ, дваждѣ и триждѣ дано да намѣримъ вторий Богъ-Творецъ защото само той може да сътворява отъ нищо нѣщо, нъ напраздно губихме трудѣтъ си, и напраздно хабахме очилата си. Този, който и да билъ пачеумникъ, искалъ да послѣдва или да подражае бача си Смѣшля съ алегорическитѣ си сатири, нъ насмалко останжло да ожълти кѣлкитѣ си, а още повече дѣдовитѣ си Манчеви. Той ни расправя за вонещикъ, за мравунка и за шурецъ и дѣдо Манчовъ безъ да се яви за какво е, цааапъ напечаталъ го. Келипиръ бу я?! Редакторьтъ на «Положение» може да не е забравилъ още стихотворението, а дѣдо Манчовъ нѣма да забрави догдѣто и живъ бже тѣзи вонещици, мравунки и шурци. Вонещикътъ е самъ той въ Руссия, а кѣлбото е печатницата му, съ която се труди само да вонещи четата си. Мравунката прѣдставлява трудолюбнето на българский народъ, а шурецътъ охалността и тунеядството отъ гърбѣтъ на този народъ, отъ който и дѣдо Манчовъ е единъ членъ.

Ха-ха-ха-хааа! това е нѣщо, което не е било, пжкъ е било и може да бже; тази подигравка излъяна като шеребетъ възъ честността на г. Манчовъ, е голѣмо докачение. Да е нашъ Смѣшлю той би полудѣлъ отъ ядъ нъ какво ще стори г. Манчовъ, то е неизвѣстно. При все това за да го поуѣтши нашъ киръ Смѣшлю той му прѣпоржчва да удари телеграфъ за въ София и да си гетирдиса оттамъ нѣколко червени и люти шопски чушки да по стрне на енѣие да

смръкне нѣколко пѣти и да кихне за да му поулекне, само да се стиска да не стори друго нѣкое зло, защото тогава наистина ще се развонти като вонещикъ.

Изъ Смѣшловий дневникъ.

Мнозина се оплакватъ, че Обл. Събрание оставило много законопроекти и въпроси не рѣшени или не развързани, които трѣбваше отъ послѣ да ги рѣши или развърже Пост. Комитетъ. Ето, че послѣдний Об. локомотивъ откакто потеглил и завлѣкълъ венчикитѣ оставени въпроси, потеглил и въпросетъ за новитѣ мѣрки и теглилки. Отъ радостъ Смѣшлю му истрѣва едно «*браво*» защото не е оставилъ и тази спекулация на чуждитѣ експлоататори, нѣ я е прѣдалъ на мѣстнитѣ художници. Браво, браво и пакъ браво.

Чудни произмѣнения ставатъ въ природата! Ние знаемъ, че шъркелитѣ се завръщатъ на пролѣтъ и тѣкмо на благо-вѣщъ, а днесъ ни е много чудно; като слушаме, че Румелийскій шъркелъ се завърналъ по срѣдъ зима! Той много обича да поурѣхвъркува по топлитѣ мѣста, нѣ страхъ ни е да не би да го сполѣти нѣкое зло, защото мнозина му се канятъ.

На Г. Смѣшля като му се дощѣло да слуша, че младитѣ се годяватъ и той се рѣшилъ да иде въ г. Казанлъкъ и да поиска дѣвойката на нѣкой кюлбо-клюдклице. Дано му не мине лисница пжгъ, както ни е минѣла и другиму. Въ случай че сполучи, той ще покани венчикитѣ си приятели и неприатели на този славенъ годежъ.

Новопристигналата Арменека група въ Г. Пловдивъ дава твърдѣ хубави прѣдставления въ театрътъ Люксембургъ. Публика веѣкни денъ пълно. Смѣшлю се не чуди на това, защото естествено се е вродило въ насъ да обичаме и да цѣнимъ чуждото, а да прѣзираме нашето. Като въ Пл. градъ да нѣма ни едно Българеко прѣдставление, когато има и отпунената помощ, то е нѣщо не за смѣхъ, нѣ за плачъ.

Спорѣдъ «*Марицинитѣ*» свѣдѣния Областната печатница отказала да печата «*Южна България*», понеже нѣмало лице, което да отговаря прѣдъ надлѣжната властъ въ случай на нужда. Чудни дѣла твоя, Господи да се чудитъ ли, да се смѣнешъ ли на тази новина! Че козъ-коджа П. Драгановъ е отговорникъ и пакъ нѣмало лице! Види се баба «*Марица*» да си е изгубила очилата или пжкъ да не чете отъ кора до кора вѣстницитѣ, ако тя прави така, то нея кой ще я чете? Не е не е тази причина. Причината е, че областната печатница като областна не може да печата вѣстникъ, който да цѣни или да дѣли земята ни.

Оледе си мамчице! горѣщницитѣ ни сж пакъ дошли, и то посрѣдъ зима! Агата нека свойтъ си *пилафъ-парасж*. Смѣшлю не нека да влиза въ този капанъ, защото знае, че скоро ще го строчи и ще го нахлуци на Вакжтовата катуна.

Смѣшлю протестира категорически,

че е съвѣмъ лѣжа ако не е истина, какво В. Порта е писала на прѣлюбезнитѣ ни Г. Г. Г. да се облѣче въ пълпата си униформа и да иде да нека пардонъ на Русекий Генералний консулъ въ г. Пл.

Както баба «*Марица*» тѣй и дѣда Смѣшля питатъ отъ много градове и села защо правителството ни не земе мѣрки срѣщу онѣзи чиновници, които обичатъ повече да се занимаватъ съ търговия, отколкото съ изпълнение служебната си длъжностъ! Баба «*Марица*» като незнае какъ да отговори, ето дѣдо «*Смѣшлю*» какъ отговаря: понеже обаче—защото не че правителството нече, нѣ онѣзи, които съставяватъ правителството, нѣщатъ; защото нѣкой си отъ тѣхъ съвадатъ и тѣ въ тѣхното кошернице.

Въ градътъ ни щѣла да дойде комисиия та да испита кой е билъ въ послѣднѣо врѣме редакторъ на блаженнопочившия в. «*Свѣтъникъ*» и помощникъ на нашъ киръ «*Смѣшля*» г. Смѣшлю я съвѣтва да си не прави трудъ да дохожда, защото освѣнъ гдѣто ще ѣде вѣтъръгъ отъ Бохаза, друго нѣма да я огрѣе.

Пишатъ ни отъ Г. К. и ни питатъ щѣ да правятъ съ Окол. Началникъ, който се не подчинявалъ на никой законъ нѣ и не искалъ да плаща наемътъ си на къщата? Отговоръ: Ако е лудъ, нека го вържатъ и да го хвърлетъ въ лудницата, ако ли е свѣтенъ, нека го опижтъ и да си земѣтъ дългътъ, ако ли е пжкъ нарушителъ на законитѣ вмѣсто блюстителъ, нека го прѣдадѣтъ на еждъ. Нека ли и това умъ?!

Изъ Княжеството.

Тайна Кореспонденция на «*Смѣшля*»

Бае Смѣшлю!

Днесъ захващамъ съ твойтъ славни думи: ти-ри-ти-ри-ти-ри-ромъ. Знаи, че ние се все беремъ, конституция да сберемъ, а пжкъ венчки я деремъ. Кризата т. е. министерската криза отъ денъ на денъ прави исполнски крачки. Тя се е вече замжила, кокошката приближава да стане, и ще ти събоща телеграфически какви и колко пилеца ще се излюпятъ. Трай си ти! до-ще за пепель. . . . азъ ще я парна и тя ще се върна! . . .

Най-прѣснитѣ новини по-прѣсени даже и отъ нашитѣ червено шарливи *раки* (чушки) сж че *гючъ-беля* наштъ бей Георгаки отекши вече портфейлѣтъ си на викашнитѣ работи на Г. Стоплова и се назначи за *Председателъ на Държавний Свѣтъ*. Какъ станж това всички сж се смаяли, нѣ за което го съжеляватъ почти венчки то е, че снование-то му се свършва вече и мѣстожителството на младитѣ му години по Хайдаръ-Паша остави да го поглѣдва отдалечъ и да се облизва като лисенцата подъ лозата.

И друго не е гордѣй, бае Смѣшлю, че само по твойта Автономия се явяватъ отъ нови по-нови вѣстници, мода-та пристигна и до насъ. «*Балканъ*» скоро ще забучи ище завѣе твоитѣ «*Свѣдениения*» «*Южни България*» и пр. . . На този вѣстникъ перото се вече подрѣзва и скоро ще захвани да влиза мозъкъ въ неузрелитѣ ни ужъ тикви.

Вмѣсто срѣзната «*Свѣтълина*» ще зах-

ване да излазя другъ органъ на народната конституционна партия. Редакторитѣ му, спорѣдъ както се научавамъ, щѣли да бѣдѣтъ двама *кескинъ* патриоти, които сж свършили правото и сж се завърнали наскоро изъ Европата, А бе, че и напрѣшнитѣ му редактори бѣхж адвокати съ кескинъ умове, нѣ що на-правихж? Вмѣсто да испишатъ въжди, тѣ извадихж очи! За това май не ми е драго, или по-добрѣ да се обяснж, не ми са ще още твърдѣ-твърдѣ да ти се хвала съ тѣхъ, защото кой знае да се не обждне народната поговорка: *гдѣто чуешъ, че има много ягоди, малжкъ кошникъ да земешъ*.

Прѣди да свършж, ще ти се похвалж, че прочутата ни *драгунирия*, която бѣше испорасплакала дѣте въ майка отъ страхъ отъ тренетъ и отъ произволна необозданность днесъ вече е почти рѣшено да се замѣни. Венчикитѣ жители подкачатъ отъ радостъ, че ще иматъ вече и тѣ като венчикитѣ държави редовна *жандармерия*. Видишъ ли умъ, бае Смѣшлю! Изборитѣ се свършихж, които трѣбваше чрѣзъ тази насвѣтлена *маша* да си исчукатъ желѣзото, исчукахж си го и днесъ тѣзи самитѣ, които я организирахж страха ради Юдейскаго, днесъ пакъ тѣзи самитѣ и се наситихж и я замѣняватъ съ жандармерия. Тѣй си отива тя по насъ, бате Смѣшлю! *Ab uno disce omnes*.

Прѣмудрость Смѣшлова

Чтение!

Тако глаголетъ Смѣшлю: Защо сте станжали срѣщу мене сьнове възгарски и ми се сърдите за гдѣто ви избличавамъ? Не знаете ли моята цѣль и моята программа? Азъ съмъ се явилъ за да искорнявамъ злото съ моитѣ смѣхове, да го възвождамъ както нѣкой си мой събратъ! Моитѣ гласъ е гласъ народенъ, и моитѣ избличения еж бащински а не наемнически! Въ мойта программа на първо мѣсто блѣска съ златни букви думата «*праственность*»; на второ мѣсто—остра и рѣзка *сатира* за тѣзи, които се отклоняватъ отъ народната воля; на трето мѣсто—*политическо поправление и съставяние*; а на четвъртото мѣсто—*благодарливенъ смѣхъ* за тѣзи които обичатъ да се смѣятъ и като се оглѣдватъ въ чуждитѣ погрѣшки или недостатъци да се прѣдпазватъ и тѣ отъ тѣхъ. Защо прочее ми се сърдите? Защо ме осждате тѣй несправедно? Или искате и азъ да захванѣмъ съ ни врели ни кипели или съ статии все *учукура-якжж*. Не, не! бѣдѣте увѣрещи, че смѣшлю нѣма да отекши отъ програмата си, той ще си я пази върно, здраво и точно! Въ случай на погрѣшки той нѣма да пощади никого. Неговата остра и рѣзка сатира ще се простира отъ най-гольмитѣ до най-малкитѣ твари или чловѣчески същества. Той нѣма да глѣда нито на чинъ нито на полъ. Такъвъ е билъ и такъвъ ще си бжде занасрѣдъ дадо ви Смѣшлю.

За Бога, кажете ми, може ли да глѣда чловѣкъ паневонитѣ въ г. П. не-празднени, а къщята наблѣскани съ ученици? Знаете ли що върши тази свободна ученическа войска? знаете ли до кой стъпенъ на развратѣтъ е достигнала по-възрастната? Знаете ли отъ какви срамотни болести нѣкой си страдатъ? Знаете ли що чудо парици испотрошаватъ на бѣднитѣ си родители? А училищнитѣ тайни ужъ надзиратели що правятъ? Тѣ цѣль денъ се протегатъ

по газината и гонят втъртът по улицата! Сега че е казал Смъшло една цигла да възнегува против него? Не тръбва ли напротив да му бчагодарим?! Нъ турската пословица що казва? — *който казва правото отъ деветъ градове го изгонватъ* (догру събилеенъ адамъ, докузъ шехирденъ коварларъ). Смъшло обръща вниманието комуто и гдѣто тръбва да се прибере идущата година тази ученическа войска въ пансион и подъ строгъ надзоръ, друго-яче работата отива много злѣ и отъ морална и отъ физическа точка.

Бългата Мечка и Мечето.

Басня изъ Смъшловата бчва.

Отъ много години въ една страна се бѣхъ завѣдили много диви и човѣко-ѣдни звѣрове. Страната бѣше пропищела кански отъ тѣхъ. Гражданитъ заедно съ селенитъ като сж видѣли въ каква опасностъ се намиратъ денъ и ноцъ и че който замръкне, не знае дали ще о-сѣмне, рѣшили се да се въоръжатъ и да иджтъ срѣщу тѣзи диви звѣрове. Тѣ се срѣщили не далече съ тѣзи кръвопийни звѣрове, нъ отъ голѣмитъ имъ и смѣли нападения тѣ сж принудили да се оттеглятъ и да се скриятъ кой гдѣ завърне, като оставили нѣколко души жертва на тази дива звѣрска сгань.

Отчаяна потерата, тя се събрала за да размисли що да прави и какъ да постѣпи и каква хитростъ да употреби за да се избаве отъ тази звѣрска чума. Въ това врѣме тя (потерата) съгледва една бѣла мечка съ бѣлитъ си мечета. Отъ страхъ потерата потреперила и помѣрила да се разбѣга; нъ мечката извикала: стойте и не бойте се! азъ чухъ вашитъ плачове и идж да ви отървя. На този гласъ венчки въскликнали отъ радостъ и заобиколили мечката като своя спасителка. Догдѣто да ѝ некажжтъ нуждитъ си и болкитъ си, дивитъ звѣрове се появихъ и се мжчяхъ да нападнжтъ. Нъ мечката съ мечетата си като изрева продума: тичайте, небойте се побѣдата ѣ наша! Тогава венчки се енуцатъ съ дързостъ испотрѣпватъ много отъ тѣзи звѣрове а другитъ се разбѣгватъ.

Слѣдъ тази побѣда мечката каза: бждѣте вече спокойни и безъ страхъ защото се отървахте отъ тѣзи люти звѣрове; нъ за да не би пакъ да се появятъ и да направятъ нѣкакво зло, азъ ви оставямъ това мече, което ще ви е като господаръ, нъ безъ ваша воля то не ще да има право да извършва нѣщо.

На тѣзи думи венчки като благодарихъ на баба Меца, тя си отиде, а тѣ си земахъ мечето и съ радостни пѣсни заведохъ го въ главни си градъ. Тѣ хванхъ да се урѣждатъ и да подносятъ всичко на удобрѣние на Мечето. То до нѣидѣ ги слуша а отѣйтнъ обврнжъ листото наочания. Унибожи заовѣдихъ и заръчанията на баба Меца и хванж спорѣдъ своята си воля да урѣжда всичко. То сполучи да отцѣпи народѣтъ на двѣ части: едни да сж съ него и да удобряватъ мнѣнието му, а други да сж противъ него и да му го не удобряватъ. То ги заплаши, че ако би да не склонятъ на неговото прѣдложение, то ще напусне страната имъ и дивитъ звѣрове пакъ ще ги нагазятъ. Оттогава се е захванжла страшна и упорита борба. Накждѣ ще ѝ излѣзе край-

тъ, то е неизвѣстно; нъ види се да се е свѣстило Мечето, че е сбъркало и сега му дири лѣкѣтъ.

Четѣте, помислѣте и налучѣте.

НѢКОЛКО НУЖДНИ КАЧЕСТВА

ЗА

единъ народенъ дѣятелъ.

Добавка изъ Смъшловата философия.

Смъшло свала рунтавитъ си калпакъ и моли г. Калчевъ да го извини за гдѣто ще си позволи да добави и да обясни неговото слово произнесено въ Пловдивското вечерно училище. Прѣдметѣтъ като е много важенъ изисква още по-обширни обяснения, които се рѣшава да направя нашъ г. Смъшло. Отворѣте си ушитъ и стойте на шръкъ т. е. съ шръкнжли уши.

Изисква се отъ народниитъ дѣятелъ:

1). *Привязанность къмъ отечеството.* Слава Богу! кой Българинъ не е привързанъ къмъ отечеството си, когато се касае за въ джобъ? То е голѣма хула, ако не е истина! Вижъ му ума та му крой шапка!

2). *Честность.* За това качество иска ли напомнюване? То блѣска у нашитъ народни дѣятели като калнавъ мжжжрѣ на лоява свѣтели!

3). *Самопожертвование.* Нека всѣкой поразгърне книгата на съвѣтъта си и да се попита да ли нѣма да е разбралъ наопаки думитъ на Лсонидъ Спартанецѣтъ: *Нека загине отечеството ми, стига само да добрува кесията ми и и-мтата ми.* Нашето самопожертвование струва толкова колкото на маймуна камшикѣтъ.

4). *Безинтересность.* Това качество толкова омразно на нѣкой народенъ дѣятелъ, колкото е драгъ на овцата вълѣтъ.

5). *Вѣрность къмъ отечеството когато то е непризнателно.* У насъ нѣма още това качество и много мухи ще лапаме до гдѣто го придобиемъ. Противното е всѣкога у насъ и съ насъ.

6). *Умрениость и хладнокрвие.* Това днесъ за днесъ у насъ се счита за порокъ, а не за добродѣтелъ; и за това успѣваме въ политическии си животъ като ракъ възъ бързей. Огледало е княжеството, огледало е до нѣидѣ и нашата Автономия. Що търси у циганиитъ кнелю млѣко!

7). *Рѣшителность и постоянство.* Като сръбнемъ рѣшителни сме въ всичко и комарѣтъ билѣ можемъ да смажемъ; а когато истрезивемъ треперимъ, боимъ се отъ сѣнката си и комарѣтъ го смѣтаме за бивольѣ. Колкото за постоянството, за него нѣма що да се каже, то е познато у насъ подъ думата *инатъ* и тѣй е вкорененъ у насъ щото душата ни излиза, инатѣтъ ни се не мѣсти!...

8). *Народни дѣятелъ трѣбва да се управлява отъ нравствени и религиозни чувства.* Това качество е твърдѣ далечо още отъ насъ, и то ни прилижа колкото за сега като на свиня звѣнецъ. Що е домашно въспитание? Що е попъ? Що е църква? Що е Богъ? Това всичко у насъ стои като второстепенно нѣщо. Треперѣте! че за подобни погрѣшки, да не кажемъ грѣхове, сме влачили почти петъ вѣка яремѣтъ на гнусното робство!

9). *Да изучава нуждитъ и болкитъ на народа си и да има программа.* Да, това качество го има у насъ, нъ наопаки. Ние изучаваме болкитъ и нуждитъ на народа си не за друго, а само да го

експлоатираме. *Гарибальди* този съзатецъ за Италия, той наистина дири и узна нуждитъ и болкитъ на народа си и го въскреси съ обединението на цѣла Италия! А мѣжду насъ има ли такъвъ народенъ дѣятелъ? Братскии ни народъ ни даде програмата на С.-Стефанска-Българис, нъ гдѣ сж нашитъ стѣбленния за осжществението ѝ? Нека се оглѣда всѣкий въ дѣлата си!

Такива сме си ние! *Раздори, несгласия, интриги, гонения:* тѣзи качества днесъ за днесъ блѣскатъ у насъ. Горчива е истината, нъ трѣбва да ѝ признаемъ.

Ениграмма.

Тукъ лѣжи, почива
Мойта вѣрна Дода,
Плачъ, сълзи излива
Все за пушта мода.

*

Докжтъ тя живѣше,
Азъ бѣхъ все безъ гащи,
А тя ми се смѣше
Че ме котка дращи.

*

Смѣи се, смѣи се Доде
Днесъ не съмъ с' едничко
Имамъ си що-годѣ
Ти рѣчи отъ венчко.

*

Че да би знаела
С' врѣме тѣй да пукнешъ,
Та не би си щяла
Цѣлъ ми потъ да смукнешъ!

Дописки на „Смъшля“

Гумново на връхъ Атанасовъ-день.

Бай Смъшльо!

Писали ти отъ г. Х. че имало едно тамкашно полвинъ даскалче; нъ азъ вѣрвамъ, че тойзи, който ти е съобщилъ тази новина, трѣбва безъ друго да е съ четире очи та за това да не вижда като вирѣгнжтъ конь у воденица. Като си свѣме двѣтъ очи и погледне, той ще се увѣри, че не е половинна, нъ е $\frac{1}{4}$ повече и отъ него. На негово клеупише види се да му е домжнѣло за дѣто го не поканихъ на една свадба, та за това е поискалъ да си земе хжзѣтъ отъ менѣ. Съжалявамъ го наистина, защото осѣвнъ едни бухали гдѣто бухатъ изъ мозѣкѣтъ, друго нѣма да се намѣри изъ тиквата му.

Колкото за классическитъ ни учители и учителскии съвѣтъ тѣ заседаватъ заедно съ него въ Киръ Митровото или Недювото газино, гдѣто разгледжватъ въпроситъ: игранието на останъ-лото врѣме да употребяватъ за урокъ. А единъ отъ тѣхъ пита: защо да се не отпуща и малко врѣме за ходение на балъ въ М.-Паша или С.-Търново, безъ което го не бива? Щомъ се рѣши този въпросъ, пакъ ще ти съобщж нѣщичко. Бей! бай Смъшльо, хората много хитри станжли, по-хитри и отъ самитъ дяволи! Съ свонѣтъ грѣхове некатъ да пълнятъ чужда вулгия! Това показва, че рождението на Антихриста приближава Трохлю Кравайтъ.

София. 30 дена преди Балѣтъ

Слънцето, което другоаче постѣзва въ знаковетъ на бикаскорпиона или арелана, тука е влѣло въ знакѣтъ на желѣзницата. Това нечакано явление е зачудило всѣкитъ мѣстни астрономи, които незнаатъ да си го

растължуватъ. По всичкия кръгзоръ на софийския хоризонтъ хвъркати чуваха се злато. Много хора отъ всѣкакъвъ видъ и изгледъ слагатъ и подкачатъ, за да ги оловятъ и деня и ноца простиратъ ржцѣтъ си за да си освоятъ за себе си. Приказва се, че нѣкои отъ тѣзи чуваха хвъркали тѣи ниско, щото сж ударили нѣкои отъ любопитнитѣ даже въ главитѣ или въ ржцѣтъ, но противъ всѣкитѣ закони на физиката. Това ударение никакъ не било неприятно, даже заключавало въ себе си една неописима сладостъ, подобна на чувството на любовъ, изненадѣнно обогатение, нечакано повишение и пр. Освѣнъ това лѣкаритѣ сж съглѣдали, че въ последне врѣме има много случаи отъ безвѣднѣ и неспание, което се приписва на гореказанитѣ астрономически явления. Тѣзи случаи най-често сж се явявали между членовѣтъ на Градския Съвѣтъ. Болнитѣ сж се заловили да пиятъ огромни количества вода, вопрѣки всѣкитѣ съвѣти на докторитѣ! Въ послѣдствие на това пресжнѣхжж всѣкитѣ чешми и шадравани въ София и водата се раздава днеска на столичнитѣ жители само въ опредѣлени порции като въ единъ градъ въ време на обсада на неприятеля.

Министерството на Общитѣ Згради, Търговията, Земледѣлието Полицѣтъ, Телеграфитѣ, Духовнитѣ Дѣла и Дипломатията, съставено отъ Българи, Полубългари, Гърци, Полугърци, Българогърци, Гръкобългари, Ерменци, Полуерменци, Френци, Полуфренци (отъ Цариградъ), Пероти, Левантинци, Нѣмци, Италианци и пр., обогателъ се съ нѣколко нови много редки и любопитни екземпляри. За взаимното споразумение на всѣкитѣ тѣзи чиновници въ това високо учреждение ще се назначи тѣзи дни единъ общъ терджуманинъ въ лицето на Г-на Драндара.

Д-ръ Вълковичъ, Министръ и всезнающий управителъ на това учреждение, като предвижда неблагоприятността на бжджцитѣ времена, е рѣшилъ самъ да си въздигне единъ монументъ на пияцата предъ Министерството. Монумента ще представлява Негова Милостъ на коня, окиченъ съ лавровъ вѣнецъ около парижский цилиндръ и окръженъ съ гениитѣ на всѣкитѣ клонове отъ неговото ведомство. Единъ ученикъ съ годишна стипендия 6000 лева е испратенъ въ Франция да приготви проектъ за този паметникъ. Същевременно сж се явили нѣкои подражци, най-повече Левантинци отъ Цариградъ, които искатъ да съградятъ този монументъ по-евтино, но лопитѣ езици приказватъ, че тѣ искатъ да измаматъ хората, като че употрѣбватъ вмѣсто мермеръ прясно сирене. Освѣнъ това тѣ предлагатъ монумента да се въздигне на върха на Балкана при Петроханъ, край милионовото шосе, гдѣто сж срѣщатъ гладнитѣ пѣтници отъ двѣтъ старни на пладнѣ.

За упражненията на народното ополчение се образува една особена чета на бившитѣ и настоящи министри, която брой вече тридесетъ души. Освѣнъ нея съставила се и една чета отъ бжджци министри, която въ послѣдствие на послѣднитѣ слухове за настѣпающа министерски кризи брой вече до сто петдесетъ души.

При едно угощение, дадено на българский клубъ, на единъ консерваторъ е останълъ въ гърлото единъ кокалъ, казватъ отъ риба. Г-нъ Д-ръ Минчо Чачевъ го е извадилъ въ присѣдствието на всѣкитѣ членове съ помощта на една ахия, сварена отъ нѣколко брове на «Бълг. Гласъ».

Едно непознато лице е харизало на Държавний Съвѣтъ една бѣчва трошия, съ едно писмо, въ което съвѣтва по-често употребяване на този пѣръ противъ меланхолията, която по-често хващала съвѣтницитѣ въ време на засѣданията. Съвѣта е разискалъ въ три засѣдания, въпроса, дали трошията принадлежи на прѣдседателя или на всѣкитѣ членове заедно. Окончателний резултатъ дописника на «Смѣшлю» не е можалъ да узнае.

Спорѣдъ вѣрни свѣдѣния френскака «Vulgare» намѣрила до сега 10,000 и руско-българската «Работа» 7000 абонати, вѣнчко вжтрѣ въ Княжеството. Въ редакциитѣ на «Бълг. Гласъ» и «Свѣтлина» заради туй владѣ една не описима скърбъ, жалостъ и завистъ. *)

*) Смѣшлю проси извинение отъ почитаемия си дописникъ за късното обнародване на дописката му, и го моли за напѣдъ да глѣда по кратичко да съобщава отъ столицата новини, като се съобразява съ нашата таенъ кореспондентинъ. Единъ параграфъ оставихме отъ дописката ви, защото видѣхме че тая новина се опроверга отъ Министерството на Просвѣщенieto.)

ПОЛИТИКА

Египетский въпросъ се обрнжлъ на циганска вулия. Всѣкий иска да си шопа вжтрѣ прѣстѣтъ, нѣ баба Виктория знае що върши. Тя подмѣта всѣки и си кждри косата като млада невѣста за зетъ. Хждивтъ той не е друго освѣнъ нейната най-сгодна *маша* за да си не гори ржцѣтъ.

Агата нашъ пакъ е огладнѣлъ и се е заловилъ да си иска *пилафъ-парасжта*. Нѣ *какъ*, *кога* и колко ще му се запла ти ние сме *сеирджии*. Данѣ го научимъ както Насрадинъ-Ходжа дългоухато си добяче да отвикне да яде този пилафъ-парасж и догдѣ да привикне да хвърли песталата та и той и ние да се отгървемъ.

За Дунавский въпросъ ако и да не споменжхме нѣщо досега то не бѣше отъ друго и за друго, освѣнъ да узнаемъ да-ли ще земе и Българското Княжество участие въ Лондонската конференция, нѣ спорѣдъ послѣднитѣ новини, Смѣшлю е въ състояние да каже, че ако и да земе участие, обаче работата ще бѣде все опасна за насъ. Дано не се сбждне нашето астрономически-политическо наблюдение.

Русия пакъ я занимаватъ вжтрѣшни междуособия. Откритата скришна бунтовническа печатница въ Одеса е докарала изново терроръ у държавнитѣ ѣмжиие. Много нихилисти сж хванжте и се хващатъ още. Нѣ на никого отъ тѣхъ не се плаши око̀то ни отъ *Сибиръ*, нито пѣкъ отъ самата смъртъ. Данѣ Богъ небави по-скоро тази ни добродѣтелка отъ тѣзе адски замисли!

Австро-Венгрия като видѣ, че лукавцинитѣ ѣ непомагатъ, и че не може да слугува и на Бога и на Мамона, рѣшила поне съ уста да бѣде като приятелка на Русия. Дѣдо Францъ-Иосифъ е привѣлъ много учтиво г. Гирса. (Б. на См. и хорѣ билѣ ще играй като вижда; че тайний съюзъ между Русия, Франция, Турция и Италия е почти нѣщо свършено). Въ този съюзъ влизатъ всѣкитѣ държавници на Балкансий полуостровъ, и за доказателство на това (!) служи голѣмий кръстъ на Лежеонъ д'Ойоръ прѣдаденъ тържественно на Бѣл. Князь отъ г. Меферъ Дипломатический агентинъ на Франция въ София.

Всичко туй е хубаво, нѣ ние какъ сме расположени и приготвени вжтрѣшно? Нека всѣка съвѣсть отговори всѣки му.

ШЕРЕНИ.

Двама черковници.—Бабо, че има ли и зимно врѣме мухи въ черкова? —Защо ме питашъ я? —Защо ли? Защото те глѣдамъ, че когато се кръстнишъ, тѣй махашъ ржката си или като че пждишъ мухи отъ лицето си, или като че свиришъ тамбура.—Ба, не дѣй се чуди на това, то е сега мода да се кръстимъ така. Не видишъ, че всѣкитѣ голѣмци се кръсятъ така? —Ами метани защо не правишъ прѣдъ иконитѣ когато идешъ да ги цѣлувашъ? —Защото панталонитѣ ми сж тѣсни и може да се держѣтъ отзадъ.

За прозѣвка бѣсилка. Въ една вечеринка или сѣдѣнка г. П. се прозѣлъ, а срѣщу него и жената на г. С. Като видѣлъ това г. С. помислил си, че това бързо отговаряние на прозѣвката на г. П. отъ страхъ на жена му

има нѣкакви си тайни любовни сношения. Отъ ядъ безъ да каже нѣщо г. С. грабва жена си и си излиза. Слѣдъ това завожда жена си въ ближната градина и захваща да обикаля отъ дърво на дърво като зѣпалъ по тѣхъ. Жената безъ да знае кждѣ я води мжжтъ ѣ и съ каква цѣлъ като ѣ домжчнѣло и дотѣгнжло вече да обикаля и да зѣпа подъ дървата извикала: Е, че кждѣ ме водишъ като прозѣвка отъ човѣкъ на човѣкъ? На тѣзи нейни думи г. С. се стрѣснжлъ и я пониталъ: че така ли ходи прозѣвката отъ човѣкъ на човѣкъ? —То се знае, поѣла жена му, сега ли го знаешъ? —Ихъ, жено, добрѣ че ми каза, защото азъ те водяхъ да те объсж за гдѣто се прозѣ ерѣшу г. П.

Жукувачъ при касанинъ. —Колко давашъ месото? Спорѣдъ послѣдний си *паркъ*? —Ба, не; азъ земамъ месо и съ *паркъ* и безъ *паркъ*: това което глѣдамъ е съ *паркъ* и приглѣдано отъ ватаранитѣ, а онова вжтрѣ е безъ *паркъ* и не е приглѣдано. —Че менѣ ми се вижда вжтрѣшното много по-тлѣто и по-хубаво, а вѣнканшото съвѣмъ като мърша. —Че не знаешъ ли дѣ сме?

ТЕЛЕГРАММИ.

Пловдивъ *Инатъ* са е твърдѣ вкорнилъ по насъ. Той ни е станжлъ и Богъ и Святецъ. Прѣдъ него се кланяме кога си лѣгаме и кога ставаме. (Б. на См. Кланяйте му се, нѣ забравяйте че некой день ще ви запали да горите като *катранъ-толу*му! . .)

Тамже. Голѣмо негодуване срѣщу Смѣшлювитѣ басни. (Б. на См. нека ги пуснжтъ да плуватъ по Марица.)

София. Всѣкитѣ ни работи сж въ редъ и въ безредъ. Отъ депутатитѣ единъ пѣятъ: *силанъ* «Святый Боже» а други *Аллилуя*. (Б. на См. И двѣтъ молитви се пѣятъ на мъртвецъ и са добри.)

Тамже. Чудо чудесъ! Слѣдъ малко и ние ще имаме жандармерия! (Б. на См. Блазъ ви!)

Сливенъ. Членовѣтъ на Читалището и на женското дружество рѣшихж да се събержтъ тѣкмо слѣдъ карнавалъ на чистий понеделникъ, та който е очистилъ капиталитѣ му да се извѣни, че трѣбва да е всичко чисто. (Б. на См. Ами ако се очисти той по-напѣдъ?)

Котелъ. Ишаллахъ за карнавалъ ще имаме хубаво прѣдставление. (Б. на См. Или дайте програмата на Смѣшля, или той ще ви направи програма и тогава да му се не сърдите. Смѣшлю о-чаква подробности.)

Стрѣлча. Кризата за избрание новъ кметъ се потѣпка. Останж си пакъ ланский (Б. на См. Радвами се, ами обѣщанието му кждѣ останж?)

Русчукъ. в. *Циганинъ* като отиде да се пѣрзалия по Дунава хлѣзна се и насмалко щеше да се удови ако да не бѣше привтасалъ в. Славянинъ да го извади. (Б. на См. По християнски зло-то съ добро се заплаща. Bravo на в. Славянинъ!)

Манагюрица. Спорѣдъ мнѣнието на едно общо (!) събрание г. Нейчовъ се наторва да захване градението на театрътъ и до карнавала да го свърши. Въ него ще прѣдстави за прѣвъ пжтъ: *ошъ тамъ и отъ тука* или днесъ тѣй у-трѣ инакъ (Б. на См. Ами ако не излѣзе до тогава отъ печатъ?)